

A Bestia-fiaskó

Julio Baptista helyzete a Kolozsvári CFR-nél

● A kolozsvári szurkolók az elmúlt tíz évben megszokták, hogy a CFR-nél – amikor a klub éppen nem a fizetésképtelenség állapotában vagy a csőd szélén állt – mindig akadt egy-két sztárjátékos.

SOMOGYI BOTOND

Ezek közé tartozott a román válogatott Eugen Trică vagy az Argentínából érkezett Fabiani, később a Burkina Fasó-i válogatott, a 2007–2008-as BL-idényben a Rosenborg színeiben tíz gólt lőtt Yssouf Koné. A sor folytatódhat a szintén argentin Dubarbierrel, aki Kolozsvárról a francia élvonalba távozott, a sok millióért eladott Lacina Traoréval, a 2010-es vb-n Uruguay válogatottjával negyedik helyet szerzett Alvaro Perreirával. És nyilván nem lehet kihagyni a Buffonnal egy csapatban futballozó juvenusos Felice Piccolót, a Milan-nevelésű Roberto de Zerbit vagy a Sevillával Európa Ligát nyert portugál válogatott Betót sem.

A CFR-nek jelenleg sincs rossz kerete, hiszen a csapat tagjai közé tartozik három román válogatott (Țucudean, Manea, Deac), a Real Madridot megjárt Jesus Fernandez, az ugyancsak La Ligá-s meccseket maga mögött tudó Culio, az angol Watford és az Espanyol egykori kapusa, Arlauskis. És majdnem a csapat tagja lett Michael Essien, akit az

A korábbi brazil válogatott csatár nem a pályán nyújtott teljesítménye révén került az újságok címlapjára

FORRÁS: FACEBOOK/CFR1907

Julio Baptista

A Júlio César Clemente Baptista néven 1981. október 1-jén Sao Paulóban született játékos 48 alkalommal öltötte magára a brazil válogatott mezét. Játszott szülővárosa csapatában, majd a Cruzeiroban, 58 alkalommal a Real Madridban, később megfordult az Arsenal, a Sevilla, a Málaga csapataiban is. Utoljára az amerikai Orlando City játékosa volt. A CFR színeiben háromszor lépett pályára: 22 percet a Dudelange, 20 percet a Medgyesi Gaz Metan és 1 percet a Seps OSK ellen játszott.

azóta menesztett Eduard Iordănescu kérésére utasítottak vissza.

Ám a klub vezetősége nyáron nem tágított: egy igazi nagy nevet akart hozni a Fellegvárra. És meg is tette. Csakhogy ebben mindenki is merült. A nagy névvel ugyanis nem párosult az egykori híres brazil játékos pályán megmutató tudása: Julio Baptista fiaskó lett a CFR-nél.

A Real Madridnál, Arsenalnál és az AS Románál megfordult erőcsatár – aki fizikumának és játéknak köszönhetően a Bestia nevet érdemelte ki karrierje során – komolyabb orvosi vizsgálatok nélkül írt alá a CFR-hez. Ráadásul úgy, hogy mindenki tudta, a szerződés

aláírása előtt két évig nem játszott, csak bemutatómérkőzéseken lépett pályára. Nem baj – gondolhatták akkor a vezetőségben, előbb-utóbb visszanyeri formáját. Már ez óriási naivitást feltételezett az illetékesek részéről, hiszen egy 37 éves, két évig pihenő játékos soha nem lesz már olyan, mint fiatal korában.

És ami késik, nem múlik: bebizonyosodott, hogy a szkeptikusoknak volt igazuk. A brazil nem igazán került a pálya környékére. Ősszel már kiderült, hogy beteg, allergiás rohamai vannak, gyógyszeres kezelésre szorul. Egy tévéinterjúban még viccesen el is mondta, hogy a gyógyszerek nem befolyásolják a teljesít-

ményét, a CFR pedig a Dudelange elleni Bajnokok Ligája-meccsen azonnal szerzett két gólt, miután őt becserélték.

Csakhogy közben más volt a valóság: Baptista továbbra sem edzett, különböző protokollmeghívásoknak tett eleget (a spanyol bajnokság nagykövete címet viseli), edzésre ritkán járt. Egy kivizsgálást követően pedig kiderült: lába súlyosan sérült, az orvosok szerint csoda, hogy tud járni, nemhogy sportolni.

Miután a klub vezetői látták, hogy Baptista csak a pénzt veszi fel, a játékhoz pedig nincs sok köze, igyekeztek megszabadulni tőle. Közös megegyezéssel nem tudtak zöld-

ágra vergődni, egyoldalúan pedig nem merték felbontani a szerződést, mert azt a brazil játékos ügynökei olyan jól bebetonozták, hogy jövő nyárig nem lehet hozzányúlni. Ráadásul a havi 15 ezer eurós fizetése januártól állítólag megkétszereződik (korábban egyes román sportportálokon az a hír terjedt, hogy Baptista fizetése havi 50 ezer euró), miközben ő, köszöni szépen, jól megvan a futball nélkül is.

Az egykori csodacsatár ismét rászolgált a nevére, csakhogy most más értelemben. A Bestia.

JEGYZET

NÁNÓ CSABA

Kiéi vagytok, Vasutasok?

A román foci olyan, mint a londoni köd: alig lehet eligazodni benne. És ezzel ki is merítettük a hasonlóságot a civilizált világ és köztünk.

Nemrég derült ki – ami egyébként is nyílt titok volt –, hogy a magyar kormány jelentős összeggel támogat két székelyföldi labdarúgócsapatot, az élvonalbeli Sepsit és a harmadik ligás FK Csíkszeredát. Mivel a hír kevéssel a centenáriumi ünnep előtt robbant a román médiában, jogos a gyanú, hogy a titkosszolgálatok állnak a „leleplezés” háttérben. Más lapra tartozik, hogy az atombombának szánt hír nem úgy sült el, ahogyan terjesztői szeretnék volna. A megkérdezett román labdarúgó-szakemberek többsége jónak tartotta, hogy a magyarok székelyföldi klubokba fektetnek pénzt.

Sepsiszentgyörgyön és Csíkban tehát tiszta a kép, nem úgy, mint például Kolozsváron. Itt hamar átvették a regáti szokásokat, és a mismást meg a hantázást ugyanolyan szinten űzik, mint mondjuk a bukaresti juhász, Gigi Becali. Ami utóbbi illeti, talán kevesen tudják: a román nemzet „Dzsidzsije”, minden híreszteléssel ellentétben papíron nem tulajdonosa a bukaresti FCSB (volt Steaua) labdarúgócsapatának. Bár az ő pénze forog a klubban, neve egyetlen hivatalos iratban sem szerepel. Hasonló a helyzet immár Kolozsváron is, működik a valószínűsíthető pénzmosás, a mellébeszélés, az átverés. Erre azért is érdemes odafigyelni, mert a kolozsvári magyarok többsége még mindig ennek a csapatnak szurkol.

A négyszeres bajnok vasutascsapatnál (CFR) sokáig egyértelmű volt a helyzet: az 1907-ben alapított klubot a 2000-es évek elején megvásárolta Pászvány Árpád üzletember, pénzt és szponzorokat hozott, és az eredmények nem maradtak el. Aztán Pászvány gondolt egy nagyot, felégetett maga mögött mindent, és (szó szerint) melegebb éghajlatra költözött. Nos, azóta az a bizonyos londoni köd lengi be a kolozsvári klubot is, teljesen homályos, hogy kinek a tulajdona – egyelőre mindenki csak találgat –, honnan van pénz a működésére, fizetésekre, és

így tovább. A szóbeszéd szerint egy bizonyos Neluțu Varga pumpálja a klubba a pénzt, de hivatalosan egészen mások irányítják a klubot. Varga neve sem szerepel semmiféle hivatalos iratban, ami nem csoda, ha belegendolunk, hogy az illetőnek több olyan biznisze is van, ami a törvényesség határát súrolja. Varga érthető módon nem szeret a figyelem középpontjában lenni, nem akarja magát újságok címlapján viszontlátni. A helyi újságírók azt is tudni vélik, hogy egy jelentős kolozsvári politikus árnyékembere, talán ez az egyik magyarázata annak, hogy még szabadlábban van. Vargának, akit régebben „diszkókirálynak” is neveztek, és akinek Diesel nevű szórakozóhelye Kolozsváron a prostituáltak és alvilági figurák főhadiszállása volt, eddig semmiféle köze nem volt a focihoz.

És most jön az igazi bomba! A csapat háza táján úgy tudják, Varga tárgyalásokat folytat Garancsi Istvánnal, a Mol Vidi labdarúgó-egyesület tulajdonosával, akinek felajánlotta a kolozsvári klub részvényeinek 49 százalékát. Garancsi és Orbán Viktor miniszterelnök között igen szoros kapcsolat van, így pedig a részvények megvásárlásával a magyar kormány újabb erdélyi labdarúgócsapatot támogatna. Aminek mi, erdélyi magyarok csak örvendeni tudnánk.